

PHONG TRẦN QUÁN

THẦN THÁP RỪA

TRẦN PHONG

“Thần Tháp Rùa” của nhà văn Vũ Khắc Khoan là chuyện hư cấu. Chuyện thần Tháp Rùa báo mộng Nông vương dưới đây là chuyện hư hư thực thực, mộng cũng là thực mà thực cũng là mộng. Xin vào chuyện:

Đêm 30 tháng 9 dương lịch, tức đêm trước ngày “đăng ta” khai diễn đại lễ Ngàn Năm Thăng Long , Nông vương , sau một tuần ngự tửu với các em căng dài thì hồn du quế nguyệt, đến nửa đêm bỗng giật mình tỉnh giấc, một cơn gió lạnh ủa vào căn phòng trống trải vì Hoàng hậu hiện đang ở Thái Nguyên để điều động gia nhân sửa soạn cho thế tử Nông Quốc Tuấn ra mắt các đại thần trong ngày lễ lớn . Nông vương vội vã rời khỏi long sàng, tiến về phía cửa sổ nhìn ra Hồ Hoàn Kiếm, nơi Lê Lợi trả lại gươm báu cho thần Kim Quy sau khi giệp tan giặc ngoại xâm.

Mặt hồ phẳng lặng như tờ, phản chiếu ánh sáng từ hàng ngàn hoa đăng, lung linh như tám gương kỳ diệu trong truyện thần tiên. Khi Nông vương quay lại thì giật mình chết sững: một thiên tướng không biết xuất hiện từ lúc nào , sừng sững như một tòa tháp, trên tay một lưới kiếm tuốt trần sáng như nhuộm ánh trăng.

Sau một hồi thất đảm, Nông vương gượng gạo lên tiếng:

- Thưa ngài là ai, đêm khuya khoắt có điều gì chỉ giáo Mạnh này xin rửa tai đón nhận.

Thiên tướng trở kiếm cho Nông vương ngồi xuống long sàng, rồi chậm rãi:

- Ta là thần Kim Quy đây.

Nông vương vội vã quỳ rạp xuống đất , rạp đầu vái lạy :

- Con xin ngài xá tội, vì ngu dốt nên cam bẻ thất lễ,ngài có điều gì dạy bảo con xin tuân lệnh.
- Ta ở dưới hồ đã mấy nghìn năm giúp không biết bao triều đại gìn giữ giang sơn gấm vóc này, vận nước có lúc thịnh lúc suy, nhưng chưa bao giờ suy đốn như thời nay. Các người trị nước ra sao mà để cho ngoại nhân lấn đất, chiếm biển. Sông ngòi ô nhiễm khiến thủy sản hết đường sinh sống, nông dân mất hết ruộng vườn không còn kế sinh nhai, công nhân bị bóc lột tới xương tủy. Ta có rừng vàng biển bạc đâu mà các người còn rước voi về giày mò, nhắm mắt cho chúng tàn phá cao nguyên để khai thác bô-xít.
- Bẩm ngài ta sức yếu lấy gì chống cường địch nên phải chịu khuất phục để được yên thân.

- Hừ! tở tiên các người có bao giờ hùng mạnh hơn bọn giặc phương Bắc đâu mà vẫn đuối được chúng ra khỏi bờ cõi. Các người từng huyền hoang đánh tan hai đế quốc sừng sỏ nhất địa cầu sao lại rút đầu rút cổ trước lũ giặc từng bị các tiên triều đánh cho thất điên bát đảo, có lúc phải chui ống đồng mà trốn về Tàu.
- Dạ, dạ xưa kia Lê Thái Tổ được ngài cho mượn gương thiêng nên mới phá được cường địch. Xin ngài cho chúng con mượn gương thiêng cứu quốc để chúng con lập lại lịch sử oai hùng dân tộc.
- Gương thiêng vào tay người có tài đức , đi theo chính đạo thì mới hiển linh. Các người muốn mượn gương thiêng thì phải tu thân tích đức trước đã.
- Dạ! Chúng con xin ngài chỉ cho đường chính đạo.
- Các người hãy đốt kinh sách tà ma, từ bỏ bá đạo trị dân bằng bạo lực hung tàn, thì mới tìm được chính đạo.
- Bẩm ngài kinh sách tà ma mà ngài nói có phải là chủ nghĩa Mác-Lê không ạ.
- Người bắt đầu sáng dạ rồi đấy.
- Thừa ngài chúng con mà bỏ chủ nghĩa Mác-Lê thì chỉ một sớm một chiều là triều đình này tan nát.
- Người muốn làm dân nước Việt hay làm vua tôi tớ cho nước Tàu?
- Dạ, Tàu với ta là một, dân nước Việt với dân nước Tàu là một ạ.
Thiên tướng hoa kiếm lên. Nông vương co rúm người lại, lẩy bẩy van lạy :
- Xin ngài tha tội chết, chúng con sắp khai lễ ngàn năm Thăng Long để tạ tội với tiên nhân , con đã đúc tượng ngài rất vĩ đại nặng cả ngàn tấn và nay mai con sẽ cất lại Tháp Rùa thật hoành tráng.
Thiên tướng tra kiếm vào vỏ, rồi gằn giọng:
- Các người đã thờ ma quỷ thì còn thờ chúng ta làm gì. Với thần thánh mà người còn dám giờ thối đứt lốt lễ lạc ra à. Nếu các người không tu tỉnh thì ta sẽ trao gương báu cho mỗi người dân. Lúc đó sẽ không còn bạo chúa , không còn triều đình sâu dân một nước , toàn dân muôn lòng như một xây dựng đất nước hùng cường thì ngoại nhân nào dám nhòm ngó nữa. Thôi ta đi đây, mau bỏ chỗ tối tìm chỗ sáng kéo hoi không kịp đâu.

Thiên tướng vừa dứt lời thì sấm nổ chớp giật, Nông vương lao đao , chưa kịp định thần thì thiên tướng biến mất, một luồng ánh sáng chói lòa bay vút qua cửa sổ và vụt tắt khi tới mặt hồ.

Sáng hôm sau, dân Hà Nội nô nức ra hồ Hoàn Kiếm chiêm ngưỡng Cụ Rùa xuất hiện. Cụ chỉ nhô đầu lên mặt nước nhìn đám dân hiếu kỳ một vài phút rồi lặn mất. Có người nói nghe thấy cả tiếng thở dài của Cụ Rùa. Ngày Khai lễ Nông Vương bất thành linh lâm bệnh nên phải sai Nguyễn Lú Trọng, Chủ tịch quốc hội “gọi dạ bảo vâng” ra thắp hương trước tượng đài Lý Thái Tổ. Lũ báo chí Lê Trái ri tai nhau rằng không có tứ trụ triều đình nào ra khai lễ vì không ai muốn mang trách nhiệm phung phí tiền thuế của nhân dân cho các trò lễ lạc lãng nhăng đầu voi đuôi chuột.

Nông hoàng hậu thấy mình rỗng xuất hân thì lo lắng. Tra hỏi mãi nhà vua mới thuật lại giấc mộng Thần Kim Quy. Hoàng hậu nghe xong thì đăm ngực mà trách nhà vua rằng:

- Sao ông khờ thế. Cứ hứa đại đi có phải được việc không. Thằng Tuấn nhà mình mà mượn được gương thiêng thì còn ai dám tranh bá đồ vương với nó nữa.
- Tại bà bỏ đi Thái nguyên nên không có ai vắn kể cho tôi.
- Mà có thực ông mộng thấy thần Kim Quy không hay lại mộng寐 với mấy con chân dài rồi bịa chuyện để bỏ tro vào mắt tôi.
- Đây chuyện mộng thần Kim Quy là chuyện kinh thiên động địa, bà cứ xàm xờ là có ngày bị gương thần hỏi tội đấy.

Hoàng hậu sợ quá, lười rứt xuống hòng , kêu tài xế đánh xe Mọc (Mọc-xe-đéc, dùng có lộn với tiếng Tây mà mang tội khinh quân) đi thẳng tới lễ đài.

Mấy ngày sau bão lụt đổ vào miền Trung khiến hàng vạn dân lâm cảnh màn trời chiếu đất. Rồi pháo nổ đùng ở sân Mỹ Đình , kẻ chết, người bị thương. Nông vương hoảng sợ vội Tổng Thị Vệ Nguyễn Đức Nhanh vào cung ngầm ra lệnh bỏ bớt pháo bông và tuyệt đối tránh khu hồ Hoàn Kiếm, sau đó sai người đem chiếu chỉ cho thượng thư Tỏi Như Rứa bịt miệng những kẻ xấu loan tin nhà vua bị thần Kim Quy hạch tội.